

ဆာဆာပြန်တရားဆရာ - Mushi

The Strongest System

(လင်းဖန်)

(Chapter 771 - 785)

စာစဉ် - ၄၃

အခန်း (၇၇၁)

လမ်းပြခြင်း

"ဦးဦးလင်း ... သားကိုလွှတ်ပေးပါ ... "

ဝမ်ရှောင်မိန်က သနားစဖွယ် တောင်းဆိုလာခဲ့ပါတယ်။ သူက မည်သည့် နာကျင်မှုမျှ မခံစားရသော်လည်း လင်းဖန်၏ လေးနက်သော အမူအရာတို့ ကိုကြည့်ကာ သူ၏နှလုံးသားက အေးစက်မှုတို့ကို ခံစားလာခဲ့ရပါသည်။ ထို့ကြောင့် သူက မကောင်းသော အရာတစ်ခုခု ဖြစ်လာတော့မည်ဟု ခံစား လာရပြီး ရုန်းကန်လိုက်ပါတော့သည်။

"တိတ်စမ်း ... အရူးကောင် ... "

ဝမ်ရှောင်လုက သူ၏သားအားကြည့်ကာ ဒေါသမျက်နှာဖြင့် မာန်မဲ လိုက်ပါသည်။ သူက လင်းဖန်၏ အတွေးနက်နေဟန်တို့ကို အနှောင့်အယှက် မဖြစ်စေလိုခဲ့ဘူးလေ။

"သာကော ... ကျွန်တော်က သားလေးကို ဆုံးမတာ ညံ့ဖျင်းခဲ့လို့ ခုလိုဖြစ် ရတာပါ ... တောင်းပန်ပါတယ် ... "

(ဝေါင်မိသားစုအစား ဝမ်မိသားစုဟု ပြောင်းလဲသုံးနှုန်းသွားပါမည်)

ထိုအချိန်တွင်တော့ ဝမ်မိသားစုဝင်များက ပါးစပ်အဟောင်းသားဖြင့် ထို အဖြစ်အပျက်တို့အား ကြည့်နေကြပါတော့သည်။ သူတို့အနေဖြင့် ဝမ်ရှောင် လုက ထိုကဲ့သို့ ရိုသေလေးစားသည့် ပုံစံဖြင့် ဆက်ဆံခံရသူအား မမြင်ဖူးခဲ့ ဘူးလေ။

"ဒီလူက ငယ်သေးပေမဲ့ ... မိသားစု ခေါင်းဆောင်ကတောင် လေးလေးစားစား ဆက်ဆံခံရတယ်ဆိုတော့ ဘယ်သူဖြစ်မလဲ ... "

အားလုံးက အံ့သြတကြီးဖြင့် ဆွေးနွေးနေ ခဲ့ကြပါသည်။ ထို့အပြင် ဝမ် မိသားစု၏ နာမည်ကြီးလာမှုကိုလည်း သူတို့က သိသင့်သလောက် သိထားခဲ့တယ်လေ။ ဝမ်မိသားစု၏ နောက်ခံသည်ကား ထူးခြားဆန်းကြယ် လှသည်ကို သိခဲ့ကြပါသည်။ ထိုထူးခြားမှုသည်ကား ကောင်းကင်ဘုံ အသိစိတ်ဖြစ်ပြီး ရောက်ရှိလာသူသည်ကား ထိုကောင်းကင်ဘုံ အသိစိတ်ကို ပင် အမိန့်ပေးနိုင်သူ ဖြစ်နေခဲ့တယ်လား။

"ရှောင်လှ ... ငါ့ကို မင်းက အပိုတွေ ပြောမနေစမ်းပါနဲ့ ... ငါက မင်းကို ဘယ်လိုလုပ် အပြစ်ယူမှာလဲ ... မင်းက ရန်ဟောင်ကမ္ဘာကြီး တစ်ခုလုံးကို အပြစ်ပြုခဲ့ရင်တောင် ငါက မင်းကိုကယ်တင်ဖို့ အသင့်ပါပဲ ... "

လင်းဖန်က သူ၏လက်တို့ကို ခါယမ်း၍ မည်သို့မျှ မဖြစ်ဟန်ဖြင့် ပြောလိုက်ပါတော့သည်။

ထိုအချိန်မှာတော့ ချင်ယုအာတစ်ယောက် လင်းဖန်အား နားမလည်နိုင်စွာ ကြည့်နေခဲ့ပါသည်။ သူမအရှေ့ရှိ လူငယ်လေးသည်ကား ဝမ်မိသားစု ခေါင်းဆောင်ကိုပင် ရိုသေလေးစားမှုတို့ကို ထုတ်ဖော်စေနိုင်သော အစွမ်းတို့ရှိနေမည်ဟု ထင်မထားခဲ့ဘူးလေ။

ထို့အပြင် အိမ်တော်ထိန်းလောင် သည်လည်း ပါးစပ်အဟောင်းသား ဖြစ်နေခဲ့ပါသည်။ သူက လင်းဖန် ရောက်ရှိလာခြင်းအား သတိထားနေ ခဲ့သော်လည်း သူတို့မိသားစု ခေါင်းဆောင်မှ ရိုသေလေးစားစွာ ဆက်ဆံခြင်း ခံရသူတစ်ယောက် ဖြစ်နေလိမ့်မည်ဟု ထင်မထားခဲ့ပါဘူး။

ထိုစဉ် ...

"ဦးဦးလင်း ... ကျွန်တော်တို့က သူမတို့ကို ဘယ်လိုလုပ်ပြီး အလွယ်တကူ လွှတ်ပေးရမှာလဲ... နောက်တစ်ကြိမ်မှာ သူမတို့က ထပ်ပြီး ပြဿနာ ရှာနေ မှာပေါ့ ... "

ဝမ်ရှောင်မိန်က စိုးရိမ်သည့်ဟန်ဖြင့် ပြောလိုက်ပါတယ်။

"ဟမ့် ... ကောင်လေး ... မင်းက ကြောက်နေတာလား ... မင်းကို လာ ထိခိုက်စေရင် မင်းကိုယ်တိုင် သန်မာဖို့လိုတယ် ... မင်းသန်မာနေရင် ဘယ်သူက ထိရဲမှာလဲ ... "

လင်းဖန်က မာမာထန်ထန်ပင် ပြောလိုက်ပါတော့သည်။

"အာ ... "

ဝမ်ရှောင်မိန် တစ်ယောက် လင်းဖန်၏ မာကျောသော အမူအရာတို့ ကြောင့် ထိတ်လန့်သွားခဲ့ပြီး သူ၏ဖခင်အား လှမ်းကြည့်မိလိုက်ပါသည်။ သို့သော်လည်း အမြဲတစေ အလိုလိုက်သော သူ၏ဖခင်သည်ပင်လျှင် လင်းဖန်၏ အမူအရာအတိုင်း ရှိနေသည်ကို တွေ့လိုက်ရချိန်မှာတော့ စိတ်ဓာတ် ကျသွားပါတော့သည်။

ထို့နောက်တွင်တော့ ပြဿနာတို့က ပြီးဆုံးသွားခဲ့ပါပြီ။ ထိုသို့ပြီးဆုံးသွား ချိန်မှာတော့ လင်းဖန်လည်း ဝမ်ရှောင်လုအား စာကြည့်ခန်းအတွင်း ခေါ်ဆောင်ကာ ထွက်လာလိုက်ပါတော့သည်။ သူ့တွင် သိလိုသည့် အကြောင်းအရာတို့က ရှိနေသေးသည် မဟုတ်လား။

"ဘယ်လိုလဲ ... ငါမရှိတဲ့ ငါးနှစ်အတွင်း ဘာတွေထူးထူးခြားခြား ဖြစ်ခဲ့လဲ ... "

လင်းဖန်က စိတ်ဝင်တစား မေးလိုက်ပါတယ်။

"ဟုတ်တယ် ... အစ်ကိုကြီး ... ဒီငါးနှစ်မှာ အဖြစ်အပျက်တွေ တော်တော်

များများ ဖြစ်ခဲ့တယ်... ဒါပေမဲ့ အရမ်းကြီး ထူးခြားတာတွေတော့ မဖြစ်ခဲ့ပါဘူး ... "

ဝမ်ရှောင်လုက လေးနက်စွာ ပြောလာခဲ့ပါပြီ။

လင်းဖန်က ဝမ်ရှောင်လု၏ စကားတို့ကို နားထောင်ပြီးနောက် ကောင်းကင်ဘုံ အသိစိတ်အား ဆင့်ခေါ်လိုက်ပါတော့သည်။

ထိုအချိန်တွင်တော့ ကောင်းကင်ဘုံ အသိစိတ်က ဝိညာဉ်တစ်ခု ပုံစံအတိုင်း ပေါ်ထွက်လာခဲ့ပါသည်။ သူက လင်းဖန်၏ လေ့ကျင့်မှုအောက်တွင် ကျရောက်ပြီး ကတည်းက လင်းဖန်၏ အမိန့်တို့ကို ကောင်းစွာနာခံသူ တစ်ယောက် ဖြစ်နေခဲ့ပြီလေ။

သို့သော်လည်း ဝမ်ရှောင်လုကတော့ လေးစားစွာဖြင့် ဦးညွှတ်လိုက်ပါသည်။ သူ့အနေဖြင့် လင်းဖန်မရှိချိန်တွင် ကာကွယ်စောင့်ရှောက် ပေးခဲ့သော ထိုကောင်းကင်ဘုံ အသိစိတ်အား စော်ကား၍ မရပါဘူး။

ထို့နောက်တွင်တော့ လွန်ခဲ့သော ငါးနှစ်အတွင်း ဖြစ်ပျက်ခဲ့သော အဖြစ်အပျက်တို့အား ကောင်းကင်ဘုံ အသိစိတ်မှတစ်ဆင့် ပြန်ကြည့်လိုက်ပါတော့သည်။ ထိုသို့ ပြုလုပ်ခြင်းသည်ကား ဝေါင်ရှောင်မိန်အား မယုံကြည်၍ မဟုတ်ဘဲ ကောင်းကင်ဘုံ အသိစိတ်ဖြင့် ကြည့်ပါက ပို၍စုံစုံလင်လင် တွေ့နိုင်သောကြောင့် ဖြစ်ပါသည်။

"အာ ... ဟိုကလေးနှစ်ယောက် ... ချိုင့်ဇီယိုနဲ့ ယုဂျန်လင် ... သူတို့ကရော ... ပြီးတော့ ဇောင်အာဂူ ... မြောင်ချိုချို ... ဖိန်ဘူဂျယ် ... တိန်ယုသူတို့ရော ဘယ်လိုနေလဲ ... "

"သူတို့က ပုံမှန်ပဲ ဖြတ်သန်းနေပါတယ်"

လင်းဖန်က သူ၏တပည့်လေးများ အခြေအနေကို မေးလိုက်ချိန်မှာတော့ ကောင်းကင်ဘုံ အသိစိတ်၏ အမူအရာတို့က အနည်းငယ် ပျက်ယွင်းသွားခဲ့ ပါပြီ။ သို့သော်လည်း သူက အချိန်မီ ပြန်ထိန်းလိုက်ပြီး တည်ငြိမ်စွာ ပြန်ဖြေ လိုက်ပါတော့သည်။

"ယုချန်ကရော ... "

လင်းဖန်က တစ်ယောက်ပြီ တစ်ယောက် မေးနေချိန်မှာတော့ ကောင်းကင်ဘုံ အသိစိတ်က တောက်လျှောက် ဖြေနေခဲ့ပါသည်။ ထို့နောက် တွင်တော့ ယုချန်၏ တည်နေရာအား ပြသပေးလိုက် ပါတော့သည်။

"ရွန်ဂျန်ဂိုဏ်း ... "

ထိုအချိန်မှာတော့ ကောင်းကင်ဘုံ အသိစိတ်၏ မြင်ကွင်းတွင် ရွမ်ယုချန် တစ်ယောက် ဂိုဏ်းချုပ်ရာထူးဖြင့် ဆက်လက် တည်ရှိနေခဲ့ပါသည်။ သူမက ဂိုဏ်း၏ အလုပ်ကိစ္စတို့ဖြင့် ရုန်းကန်နေခဲ့ရပါသည်။

သူမက တစ်နေကုန် အလုပ်တို့ဖြင့် ပြည့်နှက်ပြီးချိန်မှာတော့ ညအချိန် တွင် အဝေးတစ်နေရာသို့ မျှော်ငေးကာ တစ်စုံတစ်ယောက်ကို မျှော်နေမိပါ တော့သည်။ ဤသည်ကား သူမ၏ ငါးနှစ်လုံးလုံး ဖြတ်သန်းလာခဲ့သော ပုံ ရိပ်တို့ပင် ဖြစ်ပါတော့သည်။ ထို့နောက်တွင်တော့ လင်းဖန်တစ်ယောက် ကျန်သူချစ်ခင်ရသော သူတို့၏ ပုံရိပ်တို့အား ဆက်လက် ကြည့်ရှုလိုက် မိပါ တော့သည်။

ထိုစဉ် ...

"ဒေါက် ... ဒေါက် ... ဒေါက် ... "

"ဝင်လာခဲ့ ... "

ရုတ်တရက် တံခါးခေါက်သံ တစ်ခုက ထွက်ပေါ်လာခဲ့ပြီး ရှောင်မိန်က ဝင်ရောက်လာခဲ့ပါပြီ။

"ဖေဖေ ... ဦးဦးလင်း ... ကျွန်တော်က မှားမှန်းသိပါပြီ ... "

ဝမ်ရှောင်မိန်က နောင်တရဟန်တို့ဖြင့် ပြန်ဖြေလိုက်ပါတော့သည်။

"ကောင်းပြီ ... ဒါဆိုရင် မင်းက မနက်ဖြန်ကစပြီး ခရီးရှည်ထွက်တော့ ... ပြီးတော့ အခက်အခဲတွေကို ရင်ဆိုင်ပြီး လေ့ကျင့်ပေတော့ "

လင်းဖန်က ပြုံးရွှင်စွာဖြင့်ပင် လှမ်းပြောလိုက် ပါတော့သည်။ ထိုကောင်လေး၏ အဆုံးမဲ့ အမုန်းတရား ခန္ဓာကိုယ်များသည်ကား မရှိသလောက်ရှားပါးသော ခန္ဓာကိုယ်မျိုးဖြစ်ပြီး လုံလောက်သော အသက်ဘေးနှင့် ရင်ဆိုင်ရခြင်း မရှိလျှင်၊ သို့မဟုတ် လုံလောက်သော အမုန်းတရားတို့ မရရှိပါက ရူးသွပ်သွားနိုင်တယ်လေ။

"ကောင်လေး ... မင်းက တော်တော် ပျော့ညံ့သေးတာပဲ ... မင်းက တစ်ချိန်မှာ မိုးမြေတစ်ခွင်ကြား လှည့်ပတ်သွားလာ နိုင်သူတစ်ယောက် ဖြစ်ဖို့ တော့လိုတယ် ... "

လင်းဖန်က ဝမ်ရှောင်မိန်အား ထပ်မံရှင်းပြလိုက် ပါတော့သည်။

"သား ... တိတ်စမ်း"

ဝမ်ရှောင်လုကလည်း ဝင်ရောက် ဟန့်တားလိုက် ပါတော့သည်။

"ရှောင်မိန် ... မင်းက ဘာစိုးရိမ်စရာရှိလို့လဲ ... ဦးဦးက မင်းကို ထိခိုက်အောင် လုပ်ပါ့မလား... မင်းရဲ့ခန္ဓာကိုယ်ထဲက ထူးခြားတဲ့အော်ရာ တစ်ခုကို ငါက ခံစားနေရတယ် ... မင်းသာ အသက်သွင်းနိုင်ခဲ့ရင် မင်းက ထူးခြားတဲ့ စွမ်းအားတစ်ခုကိုတောင် အပိုင်ရရှိလိမ့်မယ် ... "

"ဦးဦးလင်း တကယ်လား ... "

ဝမ်ရှောင်မိန် တစ်ယောက် ပျော်ရွှင်မြူးတူးစွာဖြင့် မေးလိုက်ပါ
တော့သည်။
